

12.3/ Moció presentada pel grup municipal de la CUP en suport al professorat de l'IES Palau de Sant Andreu de la Barca

La regidora Sra. Roser Torres, del grup municipal de la CUP, exposa la moció, el text literal de la moció és el següent:

«El dilluns de Sant Jordi, 23 d'abril de 2018, es feia pública a través dels mitjans de comunicació la denúncia de la Fiscalia especialitzada en odi i discriminació envers nou docents de l'INS El Palau de Sant Andreu de la Barca. Segons aquesta, els dies 2 i 20 d'octubre de 2017 alguns professors del centre haurien vexat els fills de guàrdies civils per raó de la seva nacionalitat i injuriat als cossos de seguretat de l'Estat. Ni en la denúncia ni en la divulgació oficial que se'n va fer es va prendre en consideració les declaracions del professorat realitzades en el mes de gener davant la Guàrdia Civil, que negaven taxativament aquelles infonamentades acusacions.

Els docents afirmen que els debats sorgits a les aules sobre els fets de l'1 d'octubre es van fer partint dels valors que promou i reivindica l'escola pública catalana i que l'INS El Palau sempre ha fet seus: respecte, empatia, diversitat i esperit crític. Les expressions que s'atribueixen a la denúncia a alguns docents del centre no són certes i tergiversen les diverses intervencions a les classes. Tot i que fins a dia d'avui no s'ha registrat cap queixa formal, ni al centre ni als serveis d'inspecció, el mateix 3 d'octubre ja es van activar els mecanismes docents habituals per generar espais de trobada entre alumnat, docents, institució educativa i AMPA, amb l'objectiu d'abordar la situació, contrarestar el relat esbiaixat que s'estava projectant i garantir la intimitat de l'alumnat.

El dia 27 d'octubre, els Serveis Territorials del Baix Llobregat responien als representants sindicals en la Junta de Personal que la Inspecció havia dut a terme les pertinents indagacions i que no s'havia trobat cap indicatiu d'actuació indeguda. Alhora, l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca, convocava a les famílies implicades i al Director de l'Institut a una trobada, a la qual les famílies afectades no s'hi van presentar. El dia 6 de novembre, el Consell Escolar, òrgan màxim responsable de la cura de la convivència en el centre i en el que hi tenen representació el professorat, les famílies, els alumnes i l'Ajuntament aprovava per assentiment unànim un comunicat en el qual es rebutjaven les greus acusacions contra el professorat i es defensava la professionalitat dels docents.

Durant aquests mesos, la pressió comunicativa ha fet molt de mal tan a l'alumnat com als docents, que han optat per no incentivar el debat públic per deixar espai a la dinàmica educativa, prioritzant-la per damunt de la defensa envers les crítiques i la hostilitat que ha rebut i continuen rebent. Malgrat tot, enlloc d'arxivar el cas, la Fiscalia ha impulsat l'inici d'un procediment judicial tan desorbitat com inadequat – utilitzant els qualificatius del Síndic de Greuges en el seu informe de 2 de maig del 2018. Així, el dia 24 d'abril, després de l'aparició en premsa de la denúncia de la Fiscalia, l'assemblea de professors va decidir trencar el silenci, tot mantenint sempre la intimitat i el respecte d'uns i altres.

La divulgació de la denúncia i la posterior publicació dels noms, cognoms i fotografies del professorat afectat (tant per part del diari El Mundo 29/4/18 com per part d'Albert Rivera), va tenir ressò en alguns mitjans de comunicació en clau d'escarni i d'instrumentalització

política, causant l'assenyalament del professorat implicat, però també dels alumnes que s'hi citen, danyant a tota la comunitat educativa. Aquella malintencionada divulgació ha desatès tota ètica, en no respectar la presumpció d'innocència i limitar-se a una reproducció mecànica de la denúncia.

D'altra banda, el Govern de l'Estat va enviar dos secretaris d'Estat per a reunir-se amb les persones denunciants i expressar el seu suport a la seva versió dels fets, sense tan sols sentir la posició del propi institut i el professorat. Al contrari, per endurir la seva ofensiva, el Ministerio de Educación ha fet uns requeriments per investigar més suposats casos, la majoria ja arxivats pel Departament i la pròpia Fiscalia.

Malgrat l'energia i els mitjans desplegats per bastir una acusació sense fonament, les mostres de suport es multipliquen, com en la concentració de l'1 de Maig convocada per ex-alumnes a les portes de l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca i l'acte amb la lectura el dia 10 de Maig del comunicat de suport de pares i mares de l'institut.

Es vol utilitzar el procés d'El Palau –juntament amb el de La Seu- per desacreditar el model educatiu públic català, atribuint-li una funció adoctrinadora i promotora d'una divisió inexistent. A banda d'atorrar tota la comunitat educativa, cerca convertir-los en símbol d'un suposat trencament de la convivència a Catalunya.

Amb aquests fets afirmem que cada dia estem més enganxats a les garres del franquisme. El titular que millor defineix l'actualitat a les escoles podria ser: «l'autocensura i exculpació ens fa perdre la dignitat i la qualitat democràtica als centres educatius».

Hem de tenir clar què ens marca el currículum pel que fa a les dimensions personal, interpersonal i social i les seves 8 competències clau en l'àmbit de l'Educació en valors, transversals en tota l'etapa educativa.

La dimensió personal fa referència a l'individu en singular, en tant que és capaç de dirigir la seva vida. L'autonomia, el desenvolupament d'habilitats i l'expressió del pensament propi són aspectes que afecten de ple cada persona. Assolir aquesta dimensió permet a l'alumnat prendre decisions i resoldre conflictes, tot adaptant-se als canvis. Hem de vetllar perquè sigui competent personalment quan dirigeixi la seva pròpia vida i sigui capaç d'esmenar els propis errors.

La dimensió interpersonal fa referència al tracte amb els altres, és a mig camí entre les dimensions personal i la social. Tracta de les relacions que s'estableixen amb les persones amb les quals es conviu. Constitueixen la dimensió interpersonal el conjunt de les relacions quotidianes en què s'assagen actituds de convivència, simpatia, apatia, antipatia... I en aquestes actituds quotidianes hi ha les decisions polítiques que, diàriament, afecten al nostre barri, poble, ciutat... i al món sencer.

La dimensió social abraça un entorn social més ampli, el que aplega tota l'espècie humana, tot i que el seu abast es va configurant de mica en mica: la ciutat, la comarca, el país, etc. Aquesta dimensió, sense límits ni fronteres, proposa una reflexió sobre problemes que ens afecten en tant que individus que compartim la condició humana i ens fa sensibles a les condicions i circumstàncies de les altres persones, per més allunyades

geogràficament que estiguin. Les competències d'aquesta dimensió desvetllen el caràcter solidari de cadascú que detecta i intenta ajudar en situacions injustes i que empeny a buscar alternatives. En definitiva, atès que res humà ens és aliè, aquesta dimensió ens humanitza. Això ens ha de permetre criticar aquelles decisions polítiques que, per més legitimades que estiguin per algú, com per exemple la llei d'estrangeria o la crisi de refugiats, són injustes i no respecten els drets humans.

Si partim d'aquestes premisses:

- *Com podem no parlar de política a l'aula?*
- *Com podem obviar el que passa al nostre voltant?*
- *Com podem desenvolupar l'esperit crític sense criticar?*
- *Com podem valorar el món que ens envolta sense valorar-lo?*

Els docents han de respondre els neguits dels infants i l'escola ha d'estar oberta a aquests debats. S'ha de poder expressar amb llibertat que la Policia Nacional va fer ús i abús desproporcionat de la violència cap a uns ciutadans i ciutadanes que, pacíficament, volien exercir el dret a l'autodeterminació, principi fonamental dels drets humans. Un dret que és individual i col·lectiu i que l'Assemblea General de l'ONU va reconèixer el 1950 com a dret fonamental de les persones. No pot ser delictes explicar la veritat.

Hem posat de moda la paraula adoctrinament fent-li el joc al linxament ultradretà i feixista contra els docents. Segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC), adoctrinar és instruir algú en alguna cosa, o també fer entrar (algú) en certes doctrines, en certes opinions. Segons la Real Acadèmia Espanyola (RAE), inculcar a algú determinades idees o creences. I ¿què és una doctrina? Doncs segons el DIEC, allò que és objecte d'ensenyament, que és tingut com a ver per un mestre, per una escola o per una església. I segons la RAE, una ensenyança que es dona a algú per instruir-lo o un conjunt d'idees o opinions religioses, filosòfiques, polítiques, etc., que sustenta una persona o un grup. Ara bé, no confonguem adoctrinar amb obligar o imposar a pensar alguna idea determinada com passava durant el franquisme.

La persecució política vol que esborrem el dia 1 d'octubre del mapa, de la història i de la memòria col·lectiva, com si mai res hagués passat. De la por és d'on neix l'autocensura que avui impera als centres educatius de Catalunya i conta això volem lluitar.

Per això, la Candidatura d'Unitat Popular proposa al Ple municipal l'adopció dels següents ACORDS:

PRIMER.- *Manifestar la preocupació per la deriva autoritària de l'Estat expressada en forma de repressió cap al cos de mestres i professors de la Generalitat de Catalunya.*

SEGON.- *Mostrar la solidaritat amb el professorat i tota la comunitat educativa de l'INS El Palau de Sant Andreu de la Barca, així com altres que puguin trobar-se en situació similar.*

TERCER.- *Demandar l'immediat arxiu del procediment judicial obert contra professorat d'El Palau i d'altres procediments judicials oberts amb la mateixa motivació contra docents de l'escola pública catalana.*

QUART.- Reclamar a les institucions educatives i polítiques la protecció del professorat. Que es faci públic l'informe de la inspecció educativa que exonerava el professorat d'El Palau i es doni suport públic al professorat.

CINQUÈ.- Exigir que s'aturi la campanya de criminalització dels docents i l'ofensiva contra l'ensenyament públic català, que és l'escola de tots i totes.

SISÈ.- Que l'Ajuntament defensi públicament la llibertat d'expressió com un dels pilars centrals de la nostra educació.

SETÈ.- Manifestar el nostre més absolut compromís amb la convivència i la pau entre totes les persones que viuen en el nostre país, així com també amb la resta de pobles de l'Estat espanyol, Europa i el món.

VUITÈ.- Traslladar aquests acords al Parlament de Catalunya i, en especial, al claustre de l'Institut El Palau de Sant Andreu de la Barca».

El Ple de l'Ajuntament acorda, per unanimitat, aprovar el contingut de la moció.